

«ΞΕ-ΝΕΡΩΣΕ» Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Από τον
Ιγνάτιο Καϊτεζίδη*

Πριν από λίγες ημέρες, η Θεσσαλονίκη έμεινε μία ολόκληρη εβδομάδα χωρίς νερό, βιώνοντας συνθήκες πρωτόγνωρες. Ποτέ ξανά, εκτός ίσως των ημερών πολέμου που έζησε η πόλη, δεν υπήρξε τόσο μεγάλη σε έκταση και διάρκεια διακοπή υδροδότησης. Ελπίζοντας να μη μου διαφεύγει κάτι, νομίζω ότι κανείς πρόσφατα δεν βομβάρδισε τις υποδομές ύδρευσης της πόλης, δεν υπήρξε αναφορά για δολιοφθορά ή τρομοκρατική ενέργεια, δεν υπήρχαν απρόβλεπτα και έντονα φυσικά γεγονότα (π.χ. σεισμοί κ.λπ.). Μένει λοιπόν η **εισαγγελική έρευνα** να κινηθεί σε όλα τα υπόλοιπα, τα οποία θα παρακολουθήσουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί δείχνουν **να αναφέρονται σε χρόνιες παθήσεις** του συστήματος, όπως κακοτεχνίες, αδράνεια των μηχανισμών, ακατάλληλες διοικήσεις κ.ά., που ζούμε εδώ και δεκαετίες στη χώρα μας. Υπάρχουν **δύο μείζονα ερωτήματα** που ο **στοιχειώδης σεβασμός** προς την κοινωνία επιβάλλει να απαντηθούν. Το πρώτο έχει σχέση με την αποτελεσματική ή **μη λειτουργία των οργανισμών** και εταιριών που συντηρούνται με δημόσιο χρήμα και διευθύνονται ανέκαθεν από κομματικές διοικήσεις. Αν σκοπός είναι **η μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα** αυτών των οργανισμών-εταιριών, επιτυγχάνεται και πώς; Διαχειρίζεται, για παράδειγμα, η ΕΥΑΘ με επιτυχία το πιο πολύτιμο **φυσικό και κοινωνικό αγαθό του νερού**; Ξοδεύει ανάλογα με το έργο που επιτελεί ή **ξοδεύει δυσανάλογα** προς την ποιότητα του έργου που παράγει; Μήπως, αν λειτουργούσε με μικρότερες δαπάνες, το κόστος ύδρευ-

σης για τα νοικοκυριά θα ήταν μικρότερο; Και, τέλος, **έχει τα ανακλαστικά να διαχειριστεί αποτελεσματικά κρίσεις**, όπως η πρόσφατη; Την ίδια στιγμή, ποια είναι η ευθύνη των καλοπληρωμένων διοικήσεων; Πόσα **από τα μέλη τους έχουν γνώση του αντικειμένου** της εταιρίας που διοικούν; Διοικητικά, σε ποιους αποδόθηκαν η **ευθύνη διακοπής της υδροδότησης** και η άνυδρη εβδομάδα της πόλης και πώς;

Το δεύτερο ερώτημα είναι εξίσου καίριο: **Τι γίνεται με την ευθύνη του Δημοσίου**; Είναι αρκετό ένα «sorry»; Είναι αρκετή μια απογοηψία της διοίκησης; Ποιον ενδιαφέρει αν η μια διορισμένη διοίκηση αντικατασταθεί από **μια άλλη διορισμένη διοίκηση**; Είναι αυτό διευθέτηση που διαγράφει την ουσιαστική ευθύνη; Και, αν δεν τη διαγράφει και

**Η ΕΥΑΘ έχει
τα ανακλαστικά
να διαχειριστεί
αποτελεσματικά
τις κρίσεις;**

υφίσταται, **με ποια μορφή ποσοτικοποιείται**; Επειδή συνηθίσαμε σε ένα κράτος που ξέρει μόνο να εισπράττει, πότε θα περάσουμε στην εποχή ενός κράτους που θα αποζημιώνει όταν έχει την ευθύνη; **Χιλιάδες νοικοκυριά αγόρασαν εκατομμύρια**

λίτρα εμφιαλωμένου νερού. Επιχειρήσεις εστίασης υπολειτούργησαν. Ασθενείς σε νοσοκομεία κινδύνευσαν. Μια πόλη ενός εκατομμυρίου ταλαιπωρήθηκε. Ολοι αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να θεμελιώσουν δικαίωμα για αποζημίωση; **Δεν πρέπει να θεωρείται αυτονόητη η αξίωση** των πελατών της ΕΥΑΘ ως καταναλωτών που υπέστησαν βλάβη;

Όταν ένας πληρώνει το «νερό» έχει την απαίτηση να είναι καλό και συνεχές. Αν η ΕΥΑΘ δεν μπορεί να το διασφαλίσει και επιλέγει να ενεργεί με την έπαρση του μονοπωλίου, **πρέπει να μάθει να πληρώνει την ευθύνη της.**

**Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ*